בס״ד

תוכן עניינים

וידוי הגדול לרבנו נסים ז״ל, ראש ישיבת בבל: 1

[רשימת תרי״ג המצוות - לפי פרשיות השבוע] 4

שבע מצוות דרבנן; 10

וידוי הגדול לרבנו נסים ז״ל, ראש ישיבת בבל:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. קֹדֶם כָּל דְּבָרַי אֵין לִי פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. כִּי עֲוֹנוֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי. כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי. וּפְשָׁעַי רַבּוּ מִלְּמְנוֹת. וְחַטֹּאתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר. מִתְוַדֶּה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. בְּכִפְיפַת רֹאשׁ. בְּכִפְיפַת קוֹמָה. בִּנְמִיכַת רוּחַ. בַּחֲלִישׁוּת חַיִל. בִּשְׁבִירַת לֵב. בְּקִידָה. בִּבְרִיכָה. בִּכְרִיעָה. בְּהִשְׁתַּחֲוָיָה. בְּאֵימָה. בְּמוֹרָא. בִּירָאָה. בִּרְעָדָה. בִּפַּחַד. בְּחַלְחָלָה. עַל הַחֲטָאִים וְעַל הָעֲוֹנוֹת. וְעַל הַפְּשָׁעִים. שֶׁחָטָאתִי. וְשֶׁעָוִיתִי. וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי.

אוֹמֵר אֲנִי לְפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי. מִקְצַת מַעֲשַׂי הָרָעִים. וּדְרָכַי הַמְקֻלְקָלִים. וּמִפְעָלַי הַמְכֹעָרִים. לְגָמְרָם אִי אֶפְשָׁר. וְאֵין בִּי כֹּחַ לְגַלּוֹתָם וּלְבָרְרָם. וְלֹא אֶעֱצַר חַיִל לְחַבְּרָם. וְאֵינִי כְּדַאי לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. מָה אֲנִי. מַה אֲנִי. מַה חַיַּי. אֲנִי הֶבֶל וָרִיק. עָפָר וָאֵפֶר רִמָּה וְתוֹלֵעָה. מִתְבּוֹשֵׁשׁ אֲנִי מֵחֲטָאַי. וּמֵכְלָם אֲנִי מֵעֲוֹנוֹתַי. וְנֶחְפָּר מִפְּשָׁעַי. וְאִם אָבֹא לְבָרְרָם וּלְחַבְּרָם וּלְפָרְשָׁם. יִכְלֶה הַזְּמַן וְהֵמָּה לֹא יִכְלוּ. וְאֵין לִי פִּתְחוֹן פֶּה לְהִתְוַדּוֹת עֲלֵיהֶם. גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא. עָצְמוּ פְשָׁעַי מִסַּפֵּר. בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כַּגַּנָּב הַנִּמְצָא בַּמַּחְתֶּרֶת:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אִם בָּאתִי לְפָרֵט אֶת חַטָּאַי וּלְפָרְשָׁם וּלְבָאֲרָם. יִכְלֶה הַזְּמַן וְהֵמָּה לֹא יִכְלוּ. עַל אֵי זֶה מֵהֶם אֶתְבַּע. וְעַל אֵי זֶה מֵהֶם אֶתְוַדֶּה. וְעַל אֵי זֶה מֵהֶם אֲבַקֵּשׁ מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. עַל הַכְּלָל אוֹ עַל הַפְּרָט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּגְלוֹת. עַל הָרִאשׁוֹנוֹת אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת אוֹ עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַיְדוּעוֹת. עַל הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְׁכָּחוֹת מִמֶּנִּי. אֲנִי יוֹדֵעַ בְּעַצְמִי שֶׁאֵין בִּי. לֹא תוֹרָה וְלֹא מִצְוָה. לֹא דַּעַת וְלֹא תְבוּנָה. לֹא צְדָקָה וְלֹא כִשָּׁרוֹן. לֹא גְּמִילוּת חֲסָדִים וְלֹא יַשְׁרוּת לֵבָב. אֲבָל אֲנִי אֱוִיל וְלֹא יוֹדֵעַ. בַּעַר וְלֹא מֵבִין. גַּזְלָן וְלֹא נֶאֱמָן. חַיָּב וְלֹא זַכַּאי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רָע וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשֶׂה טוֹב לֹא עָשִׂיתִי:

וְאִם אַתָּה דָּן אוֹתִי כְּמַעֲשַׂי. אוֹי לִי. אוֹיָה לִי. אַלְלַי לִי. אֲהָהּ עָלַי. אוֹיָה עַל נַפְשִׁי. וְאִם תְּבַקֵּשׁ לְנַקּוֹתִי כִּמְטַהֵר וְכִמְצָרֵף כֶּסֶף. לֹא יִשָּׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי. שֶׁלֹּא תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ. כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי. מָה אֲנִי. מַה חַיַּי. אֲנִי כְּקַשׁ לִפְנֵי אֵשׁ. וּכְעֵצִים יְבֵשִׁים לִפְנֵי הָאוּר. כֶּסֶף סִגִּים מְצֻפֶּה עַל חָרֶשׂ. הֶבֶל הֲבָלִים שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ:

בַּמָּה אֲקַדֵּם פָּנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי. אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ מִמְּךָ. כְּבֶן סוֹרֵר וּמוֹרֶה הָיִיתִי לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֶיךָ. כְּעֶבֶד מוֹרֵד בַּאֲדֹנָיו וּכְתַלְמִיד חוֹלֵק עַל רַבּוֹ. אֶת אֲשֶׁר טָהַרְתָּ טִמֵּאתִי. וְאֶת אֲשֶׁר טִמֵּאתָ טָהַרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִתַּרְתָּ אָסַרְתִּי. וְאֶת אֲשֶׁר אָסַרְתָּ הִתַּרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ שָׂנֵאתִי. וְאֶת אֲשֶׁר שָׂנֵאתָ אָהַבְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִקַּלְתָּ הֶחְמַרְתִּי. וְאֶת אֲשֶׁר הֶחְמַרְתָּ הִקַּלְתִּי. אֶת אֲשֶׁר קֵרַבְתָּ הִרְחַקְתִּי. וְאֶת אֲשֶׁר הִרְחַקְתָּ קֵרַבְתִּי. אַךְ לֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְכַּוַּנְתִּי. וּבְעַזּוּת מֵצַח בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ מְחִילָה וּסְלִיחָה וְכַפָּרָה. שַׁמְתִּי פָנַי כַּחַלָּמִישׁ. וָאֵדַע כִּי לֹא אֵבוֹשׁ. כִּי עָלֶיךָ בָּטַחְתִּי ה׳. אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אַתָּה. וְנִשְׁעַנְתִּי עַל רֻבֵּי חֲסָדֶיךָ. כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְנִחָם עַל הָרָעָה וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. מִנְהַג בֵּית דִּינְךָ הַצֶּדֶק. לֹא כְּמִנְהַג בָּתֵּי דִינִין שֶׁל בָּשָׂר וָדָם. כִּי מִדַּת בָּשָׂר וָדָם. כְּשֶׁאָדָם תּוֹבֵעַ אֶת חֲבֵרוֹ בְּמָמוֹן. יָבֹא אֶל הַדַּיָּן. אִם יִכְפֹּר יִנָּצֵל מִן הַמָּמוֹן. וְאִם מוֹדֶה מִתְחַיֵּב לִתֵּן. וּבֵית דִּינְךָ

הַצַּדִּיק לֹא כָךְ הוּא. אֶלָּא אִם יִכְפֹּר אוֹי לוֹ. אוֹי לְנַפְשׁוֹ. וְאִם מוֹדֶה וְעוֹזֵב. אַתָּה תְּרַחֵמֵהוּ. וְתַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנָּם׃

וְיִוָּדַע הַיּוֹם עֹז רַחֲמֶיךָ. בְּהַעֲבִיר אֶת חַטַּאת עַמֶּךָ. הַמִּתְוַדִּים לְפָנֶיךָ וְאוֹמְרִים׃

אָנָּא ה׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מֵלְּבֵנוּ מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ עָוִינוּ פָּשַׁעְנוּ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאַנְשֵׁי בֵיתֵנוּ׃

חָטָאתִי אוֹדִיעֲךָ וַעֲוֹנִי לֹא כִסִּיתִי. אָמַרְתִּי אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לה׳. וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה׃ (תהלים לב,ה) מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ. וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יְרֻחָם׃ (משלי כח, יג)׃

אָשַׁמְנוּ. אָכַלְנוּ מַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת. אָכַלְנוּ בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם. אָכַלְנוּ בְּלֹא בְּרָכָה תְּחִלָּה וְסוֹף. אָכַלְנוּ עַל הַדָּם קֹדֶם תְּפִלָּה. אָכַלְנוּ וְשָׁתִינוּ דְּבָרִים הַצְּרִיכִים בְּדִיקָה מִן הַתּוֹלָעִים וְלֹא בָּדַקְנוּ וְנִתְחַיַּבְנוּ עַל כָּל תּוֹלָע וְתוֹלָע חֲמִשָּׁה מַלְקִיוֹת׃

בָּגַדְנוּ. בִּטַּלְנוּ תּוֹרָתֶךָ. בֵּרַכְנוּ בְּרָכוֹת לְבַטָּלָה וּבְרָכָה שֶׁאֵינָהּ צְרִיכָה. בֵּרַכְנוּ בְּלֹא כַּוָּנַת הַלֵּב וּבְחֶסְרוֹן תֵּבוֹת וְאוֹתִיּוֹת. בִּטַּלְנוּ קְרִיאַת שְׁמַע וּתְפִלָּה וְצִיצִית וּתְפִלִּין. בָּזִינוּ אָב וָאֵם וְאָחִינוּ הַגָּדוֹל. בָּזִינוּ חֲכָמִים וְיִרְאֵי שָׁמַיִם. בֵּרַכְנוּ בִּרְכַּת הַמָּזוֹן בְּקַלּוּת רֹאשׁ. בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ לֹא עָנִינוּ בְּהַזְכָּרַת הַבְּרָכוֹת׃

גָּזַלְנוּ. גָּנַבְנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמֵהַגּוֹיִם. גָּנַבְנוּ דַּעַת הַמָּקוֹם וְדַעַת הַבְּרִיּוֹת. גִּלִּינוּ פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה. גָּאִינוּ בְּמַחֲשָׁבָה בְּדִבּוּר וּבְמַעֲשֶׂה וְגָרַמְנוּ עִכּוּב הַגְּאֻלָּה. שֶׁאֵין בֶּן דָּוִד בָּא עַד שֶׁיִּכְלוּ גַּסֵּי הָרוּחַ מִיִּשְׂרָאֵל. גָּרַמְנוּ לְמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ שֶׁיְּהֵא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ׃

דִּבַּרְנוּ דֹּפִי וְלָשׁוֹן הָרָע. וְלִיצָנוּת וּרְכִילוּת וְשֶׁקֶר וַהֲגָיָה וְנִבְלוּת הַפֶּה. דִּבַּרְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְעִם הַתְּפִלִּין. דִּבַּרְנוּ בַּחֲזָרַת הָעֲמִידָה וּבִשְׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע וְסֵפֶר תּוֹרָה. דִּבַּרְנוּ בְּשַׁבָּת דִּבּוּר שֶׁל חֹל. דָּנוּ אֶת חֲבֵרֵנוּ לְכַף חוֹבָה. דִּבַּרְנוּ אֶחָד בַּפֶּה וְאֶחָד בַּלֵּב׃

הֶעֱוִינוּ. הֵקַלְנוּ רֹאשׁ. הֵעַזְנוּ מֵצַח. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רָעִים בַּיּוֹם וּבָאנוּ לִידֵי טֻמְאַת קֶרִי בַּלַּיְלָה. הִלְבַּנּוּ פְּנֵי חֲבֵרֵנוּ בָּרַבִּים. הִשְׂגִּנוּ גְּבוּל רֵעֵנוּ. הָלַכְנוּ בְּקוֹמָה זְקוּפָה וְלֹא זָכַרְנוּ כִּי מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. הֶחֱזַקְנוּ בַּמַּחֲלֹקֶת. הִתְפַּלַּלְנוּ וְהִתְוַדִּינוּ בְּלֹא כַּוָּנַת הַלֵּב. וּשְׁכִינָה צוֹעֶקֶת. בְּפִיו וּבִשְׂפָתָיו כִּבְּדָנִי וְלִבּוֹ רָחַק מִמֶּנִּי. הִתְפַּלַּלְנוּ בְּיָחִיד וּבְטָלְנוּ תִּשְׁעִים אֲמִנִּים. אַרְבַּע קְדֵשׁוֹת. עֲשָׂרָה קַדִּשִׁים וּמֵאָה בְּרָכוֹת. וְהַצַּדִּי״ק אִבֵּד כְּלִי חֶמְדָּתוֹ. הִרְבִּינוּ שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה. הוֹצֵאנוּ שֵׁם רַע עַל הַחַיִּים וְעַל הַמֵּתִים. הִתְכַּבַּדְנוּ בְּקִלּוֹן חֲבֵרֵנוּ׃

וְהִרְשַׁעְנוּ. וְהִרְבִּינוּ פֶּשַׁע וָרֶשַׁע לִבְלִי חֹק. וְעַדְנוּ עַצְמֵנוּ לַמַּחֲלֹקֶת וְלַעֲבֵרָה. וַתְּרָנִים הָיִינוּ בְּמָמוֹן זוּלָתֵנוּ וְקַמְצָנִים בְּמָמוֹנֵנוּ. וְתַרְנוּ כְּבוֹד שָׁמַיִם וּכְבוֹד הַתּוֹרָה וּמָחִינוּ עַל כְּבוֹדֵנוּ׃

זָדְנוּ. זָנִינוּ אַחַר לִבֵּנוּ וְעֵינֵינוּ. זָכַרְנוּ שֵׁם שָׁמַיִם לְבַטָּלָה. זִלְזַלְנוּ בַּתּוֹרָה וּבַמִּצְוֹת וּבַחֲכָמִים. זִלְזַלְנוּ בִּנְטִילַת יָדַיִם. זִכְרוֹן יוֹם הַמִּיתָה לֹא שַׂמְנוּ עַל לִבֵּנוּ. זִכְרוֹן חָרְבַּן בֵּיתְךָ וְשִׁמְמוּת הֵיכָלֶךָ לֹא הֶעֱלִינוּ עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתֵנוּ. זִכְרוֹן יוֹם מַעֲמַד הַדִּין שֶׁאֲנַחְנוּ עֲתִידִים לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ לֹא שַׂמְנוּ עַל לִבֵּנוּ. הֲלֹא הוּא הַיּוֹם הַהוּא יוֹם עֶבְרָה וְתוֹכָחָה. יוֹם צָרָה וַאֲנָחָה. יוֹם שֶׁהַחֶשְׁבּוֹן עָרוּךְ וְהַסֵּפֶר פָּתוּחַ וּמֵאָזְנֵי מִשְׁפָּט בְּיַד ה׳. יוֹם נוֹרָא וְאָיֹם. יוֹם אֲשֶׁר אֵין לוֹ פְּדִיּוֹם. יוֹם חֲרָדָה וּצְעָקָה. יוֹם שׁוֹאָה וַאֲנָקָה. עַל מִי נָנוּס לְעֶזְרָה וּמִי יִהְיֶה לָנוּ סִתְרָה. לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל ה׳ בְּטֶרֶם יַחְשְׁכוּ כּוֹכְבֵי נִשְׁפֵּנוּ׃

חָמַסְנוּ. חָמַדְנוּ כָּל אֲשֶׁר לְרֵעֵנוּ. חָנַפְנוּ לְעוֹשֵׁי רֶשַׁע. חָשַׁדְנוּ בַּכְּשֵׁרִים. חִלַּלְנוּ שַׁבָּתוֹת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. חִלַּלְנוּ שֵׁם קָדְשֶׁךָ בַּסֵּתֶר וּבַגָּלוּי׃

טָפַלְנוּ שֶׁקֶר וּמִרְמָה. טִמֵּאנוּ עַצְמֵנוּ וְרַעְיוֹנֵנוּ. טִמֵּאנוּ נְשָׁמָתֵנוּ וְהִיא חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמַּעַל. וְתַחַת שָׁלֹשׁ רָגְזָה אֶרֶץ. תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׂבְעָה כִּי תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ. אוֹי לָנוּ עַל שִׁבְרֵנוּ. טָעִינוּ בְּהוֹרָאָה. טִלְטַלְנוּ מֵקְצֶה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃

יָעַצְנוּ עֵצוֹת רָעוֹת. יָשַׁבְנוּ בְּמוֹשַׁב לֵצִים וְסוֹד מְשַׂחֲקִים. יָשַׁנּוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע. יָשַׁבְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּגַאֲוָה וָבוּז וְלֹא שַׂמְנוּ מוֹרָא שְׁכִינָה לְנֶגֶד עֵינֵינוּ. וּשְׁכִינָה צוֹעֶקֶת אִם אָב אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי. וְאִם אֲדוֹנִים אָנִי אַיֵּה מוֹרָאִי. מִי בְקֵשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם רְמוֹס חֲצֵרָי׃

כִּזַּבְנוּ. כִּחַשְׁנוּ. כָּפַרְנוּ בְּכָל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ. כָּעַסְנוּ בַּחֹל וּבַשַּׁבָּת וְטָרְפָה נַפְשֵׁנוּ בְּאַפֵּנוּ. כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם וְלֹא זָכַרְנוּ כִּי תָּבִיא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נֶעְלָם. כִּנִּינוּ שֵׁם רָע לַחֲבֵרֵנוּ. כָּפַרְנוּ בְּטוֹבָתָךְ וּבְטוֹבַת חֲבֵרֵנוּ׃

לָצִנּוּ. לוֹצַצְנוּ. לָמַדְנוּ תּוֹרָה שֶׁלֹּא לִשְׁמָהּ וְשֶׁלֹּא בְּקִדֻּשָּׁה וּבְטָהֳרָה. לֹא עָנִינוּ אָמֵן בְּהַזְכָּרַת הַבְּרָכוֹת. לֹא קִיַּמְנוּ מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם וְהָדַרְתָּ פְּנֵי זָקֵן. לֹא כִוַּנּוּ בְּבִרְכוֹת הַתְּפִלּוֹת. לֹא הִסְתַּכַּלְנוּ מֵאַיִן בָּאנוּ וּלְאָן אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים וְלִפְנֵי מִי אֲנַחְנוּ עֲתִידִים לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. לָוִינוּ בְּרִבִּית. לָוִינוּ וְלֹא שִׁלַּמְנוּ. לֹא קָבַעְנוּ עִתִּים לַתּוֹרָה. לֹא נִצְטַעַרְנוּ עַל חָרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. לִמַּדְנוּ לְשׁוֹנֵנוּ דַּבֶּר שֶׁקֶר׃

מָרַדְנוּ. מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ. מָרַדְנוּ בְּמַלְכוּת שָׁמַיִם. מָרַדְנוּ בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד. מָאַסְנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּשְׁלָשְׁתָּם אֲנַחְנוּ מְבַקְּשִׁים. מָסַרְנוּ חֲבֵרֵנוּ וּמָמוֹנָם בְּיַד הַגּוֹיִם. מָעַלְנוּ בַּחֵרֶם וְעַל הַסְּפָמַת הַקָּהָל. מִלֵּאנוּ שְׁחוֹק פִּינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה׃

נָאַצְנוּ. נִאַפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לַשָּׁוְא וְלַשֶּׁקֶר. נִשְׁבַּעְנוּ וְלֹא קִיַּמְנוּ. נָדַרְנוּ וְלֹא שִׁלַּמְנוּ. נֶהֱנֵינוּ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִתַּעֲנוּגָיו. נִשְׁתַּמַּשְׁנוּ בִּכְתָרָהּ שֶׁל תּוֹרָה וּבְשֵׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ. נָקַמְנוּ וְנָטַרְנוּ שִׂנְאָה בְּלִבֵּנוּ. נֶהֱנֵינוּ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְרָכָה׃

סָרַרְנוּ. סוֹרְרִים וּמוֹרִים הָיִינוּ. סָרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּמִתּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ. סָרְנוּ אָזְנֵינוּ מִשְּׁמוֹעַ תּוֹרָה. סָרְנוּ מִמִּשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃

עָוִינוּ. עָבַרְנוּ עַל רַמַ״ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל שַׁסַ״ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. עָבַרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עָבַרְנוּ עַל חִלּוּל הַשֵּׁם. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכֵחָה. עִנִּינוּ יְתוֹמִים וְאַלְמָנוֹת וְאֶבְיוֹנֵי עַמֶּךָ. עָשִׂינוּ מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם טוֹב. עָנִינוּ אָמֵן חֲטוּפָה וְאָמֵן קְטוּפָה וְאָמֵן יְתוֹמָה. עָבַרְנוּ עַל אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים שֶׁחַיָּבִים עֲלֵיהֶם נִדּוּי. עָבַרְנוּ עַל תַּקָּנוֹת הַקָּהָל. עָבַרְנוּ עַל דִּבְרֵי חֲכָמִים׃

פָּשַׁעְנוּ. פָּרַקְנוּ מֵעָלֵינוּ עֹל תּוֹרָה וְעֹל מִצְוֹת וְעֹל יִרְאַת שָׁמַיִם. פָּגַמְנוּ בָּעוֹלָמוֹת הָעֶלְיוֹנִים וּבִשְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. פִּנִּינוּ לִבֵּנוּ לְבַטָּלָה. פָּתַחְנוּ פִּינוּ לְרָעָה. פָּרַשְׁנוּ מִן הַצִּבּוּר. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ׃

צָרַרְנוּ. צִעַרְנוּ לְאָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וְהוֹרִים וּמוֹרִים. צִעַרְנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל. צִעַרְנוּ בַּעֲלֵי חוֹבוֹת׃

קִשִּׁינוּ עֹרֶף. קִשִּׁינוּ עַצְמֵנוּ לָדַעַת. קִלְקַלְנוּ צִנּוֹרוֹת הַשֶּׁפַע וְהָפַכְנוּ אוֹתָם לְבֹארוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם. וְגָרַמְנוּ לְעֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׂבְעָה כִּי תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ. נִשְׁכְּבָה בְּבָשְׁתֵּנוּ וּתְכַסֵּנוּ כְּלִמָּתֵנוּ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ הִטּוּ אֵלֶּה וּפְשָׁעֵינוּ הֵאֱרִיכוּ קְצֵנוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מָנְעוּ הַטּוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לָהֶם לַבָּנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שֻׁלְחַן אֲבִיהֶם. זֶה כַּמָּה אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרָעִים. קָפְצָנוּ יָדֵינוּ מִלִּתֵּן צְדָקָה. קָטַטְנוּ מַלּוּחַ עֲלֵי שִׂיחַ. קִבַּלְנוּ לָשׁוֹן הָרָע. קִלַּלְנוּ אָב וָאֵם. קִלַּלְנוּ חֲבֵרֵנוּ וּנְשׁוֹתֵינוּ׃

רָשַׁעְנוּ. רָעִים לַשָּׁמַיִם וְלַבְּרִיּוֹת הָיִינוּ. רַבְנוּ עִם אָדָם חִנָּם. רָדַפְנוּ אַחַר הַשְּׁרָרָה וְאַחַר הַכָּבוֹד. רִמִּינוּ אֶת חֲבֵרֵינוּ. רָצְנוּ אַחַר הַמַּחֲלֹקֶת וְאַחַר הָעֲבֵרָה׃

שְׂחַתְנוּ. שָׁכַחְנוּ תּוֹרָתֶךָ. שָׁכַחְנוּ אֱלָהוּתֶךָ. שִׁקַּרְנוּ בְּכָל מִינֵי שֶׁקֶר וְתַחְבּוּלָה. שִׁקַּרְנוּ בִּבְרִית קָדְשֶׁךָ. שָׂמַחְנוּ בְּמַפֶּלֶת אוֹיְבֵנוּ. שַׂבְנוּ בִּתְשׁוּבָה וְאַחַר כָּךְ חָזַרְנוּ לְסוּרֵנוּ הָרָע. שְׂחַתְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ לְבַטָּלָה וּבָרָאנוּ מַשְׂחִית לְחַבֵּל. גַּם בְּכָנְפֵינוּ נִמְצְאוּ דַם נַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים נְקִיִּים וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשׁוּקִים וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. לִבֵּי לִבֵּי עַל חַלְלֵיהֶם. מֵעַי מֵעַי עַל הֲרוּגֵיהֶם. אוֹי לָרָשָׁע רָע כִּי גְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ׃

תְּעַבְּנוּ. תִּעַבְנוּ כָּל אִישׁ תּוֹכָחַת. תָּקַעְנוּ כַּפֵּנוּ וְלֹא קִיַּמְנוּ. תּוֹהִים הָיִינוּ עַל הָרִאשׁוֹנוֹת בְּכִשָּׁרוֹן הַמַּעֲשִׂים. תָּעִינוּ כַּצֹּאן וְאָבַדְנוּ. תָּעִינוּ וְתִעְתַּעְנוּ. וְסַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ׃

[רשימת תרי״ג המצוות - לפי פרשיות השבוע]

<u>בראשית</u>: א מצות פריה ורביה / **<u>לך לך</u>**: ב מצות מילה / **<u>וישלח</u>**: ג שלא לאכול גיד הנשה / **<u>בא אל פרעה:</u>** ד מצות קידוש החודש / ה מצות שחיטת הפסח / ו מצות אכילת בשר הפסח / ז מצוה שלא לאכול הפסח נא ומבושל / ח שלא להותיר מבשר הפסח / ט מצות השבתת החמץ / י מצות אכילת מצה / יא שלא ימצא חמץ ברשותינו בפסח / יב שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ / יג שלא נאכיל מן הפסח לישראל משומד / יד שלא נאכיל מן הפסח לגר ולתושב / טו שלא להוציא מבשר הפסח חוצה / טז שלא לשבור עצם מן הפסח / יז שלא יאכל ערל מן הפסח / יח מצות קידוש בכורות בא״י / יט שלא לאכול חמץ בפסח / כ שלא יראה לנו חמץ בפסח / כא מצות סיפור יציאת מצרים / כב מצות פדיון פטר חמור / כג מצות עריפת פטר חמור / **<u>ויהי בשלח</u>**: כד שלא נצא בשבת חוץ לתחום / **<u>וישמע יתרו</u>**: כה מצות האמנה במציאות השם / כו שלא נאמין אלוה בלתי ה׳ לבדו / כז שלא לעשות פסל / כח שלא להשתחוות לעבודה זרה / כט שלא לעבוד עבודה זרה במה שדרכה להעבד / ל שלא לישבע לשוא / לא מצות קידוש שבת בדברים / לב שלא לעשות מלאכה בשבת / לג מצות כיבוד אב ואם / לד שלא להרוג נקי / לה שלא לגלות ערות אשת איש / לו שלא לגנוב נפש מישראל / לז שלא להעיד בשקר / לח שלא לחמוד / לט שלא לעשות צורות אדם אפילו לנוי / מ שלא לבנות אבני מזבח גזית / מא שלא לפסוע על המזבח / **<u>משפטים</u>**: מב מצות דין עבד עברי / מג מצות יעוד של אמה העבריה / מד מצות פדיון אמה העבריה / מה שלא ימכור אמה עבריה הקונה אותה מיד האב / מו שלא לגרוע שאר כסות ועונה / מז מצות בית דין להרוג בחנק המחוייב / מח שלא להכות אב ואם / מט מצות דיני קנסות / נ מצות בית דין להרוג בסייף המחוייב / נא מצות בית דין לדון בנזקי בהמה / נב שלא לאכול שור הנסקל / נג מצות בית דין לדון בנזקי הבור / נד מצות בית דין לדון גנב בתשלומין או במיתה / נה מצות בית דין לדון בנזקי הבער / נו מצות בית דין לדון בנזקי האש / נז מצות בית דין לדון בדין שומר חנם / נח מצות בית דין לדון בדין טוען וכופר / נט מצות בית דין לדון בדין נושא שכר ושוכר / ס מצות בית דין לדון בדין השואל / סא מצות בית דין לדון בדין מפתה / סב שלא להחיות מכשף / סג שלא להונות הגר בדברים / סד שלא להונות הגר בממון / סה שלא לענות יתום ואלמנה / אם כסף / סו מצות הלואה לעני / סז שלא נתבע חוב מעני שאין לו מה לפורעו / סח שלא נשית יד בין לוה למלוה בריבית / סט שלא לקלל הדיין / ע לאו דברכת השם / עא שלא לקלל הנשיא / עב שלא להקדים חוקי התבואות / עג שלא לאכול טריפה / עד שלא לשמוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו / עה שלא יעיד בעל עבירה / עו שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחד / עז שלא ילמד חובה מי שלימד זכות תחילה בדיני נפשות / עח מצות הטייה אחרי רבים / עט שלא לרחם על עני בדין / פ מצות פירוק משא / פא שלא להטות משפט רשע / פב שלא לחתוך הדין באומד הדעת / פג שלא ליקח שוחד / פד מצות שמיטת קרקעות / פה מצות שביתה בשבת / פו שלא לישבע בעבודה זרה / פז שלא להדיח בני ישראל אחר עבודה זרה / פח מצות חגיגה ברגלים / פט שלא נשחט שה הפסח בארבעה עשר בניסן בעוד שהחמץ ברשותינו / צ

שלא נניח אימורי הפסח לפסול בלינה / צא מצות הבאת ביכורים / צב שלא לבשל בשר בחלב / צג שלא לכרות ברית לשבעה עממים וכן לכל עובד עבודה זרה / צד שלא להושיב עובד עבודה זרה בארצנו / **ויקחו לי תרומה** : צה מצות בנין בית הבחירה / צו שלא להוציא בדי הארון ממנו / צז מצות סידור לחם הפנים ולבונה / **ואתה תצוה** : צח מצות עריכת נרות במקדש / צט מצות לבישת בגדי כהנים / ק שלא יזח החשן מעל האפוד / קא שלא לקרוע המעיל של כהנים / קב מצות אכילת בשר חטאת ואשם / קג מצות הקטרת קטורת / קד שלא להקטיר ולהקריב על מזבח הזהב / **כי תשא** : קה מצות נתינת מחצית השקל בשנה / קו מצות קידוש ידים ורגלים בשעת עבודה / קז מצות משיחת כהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה / קח שלא יסוך זר בשמן המשחה / קט שלא לעשות כמתכונת שמן המשחה / קי שלא לעשות כמתכונת הקטורת / קיא שלא לאכול ולשתות תקרובת עבודה זרה / קיב מצות שביתת הארץ בשנת השמיטה / קיג שלא לאכול בשר בחלב / **ויקהל** : קיד שלא יעשו בית דין משפט מות בשבת / **ויקרא** : קטו מצות מעשה העולה / קטז מצות קרבן מנחה / קיז שלא להקריב שאור או דבש / קיח שלא להקריב קרבן בלא מלח / קיט מצות מליחת הקרבן / קכ מצות קרבן בית דין אם טעו בהוראה / קכא מצות קרבן חטאת ליחיד ששגג במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת / קכב מצות עדות / קכג מצות קרבן עולה ויורד / קכד שלא להבדיל הראש בחטאת העוף / קכה שלא ליתן שמן זית במנחת חוטא / קכו שלא ליתן לבונה במנחת חוטא / קכז מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בה / קכח מצות קרבן אשם תלוי / קכט מצות קרבן אשם ודאי / קל מצות השבת הגזל / **צו את אהרן** : קלא מצות הרמת הדשן / קלב מצות הדלקת אש על המזבח בכל יום / קלג שלא לכבות אש מעל המזבח / קלד מצות אכילת שיירי מנחות / קלה שלא לעשות שיירי מנחות חמץ / קלו מצות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום / קלז שלא תאכל מנחת כהן / קלח מצות מעשה החטאת / קלט שלא לאכול מבשר חטאת הנעשת בפנים / קמ מצות מעשה האשם / קמא מצות מעשה זבח השלמים / קמב שלא להותיר מבשר קרבן התודה / קמג מצות שריפת נותר הקדשים / קמד שלא לאכול פיגול / קמה שלא לאכול בשר קדשים שנטמא / קמו מצות שריפת בשר קדש שנטמא / קמז שלא נאכל חלב / קמח שלא נאכל דם בהמה חיה ועוף / **ויהי ביום השמיני** : קמט שלא יכנסו הכהנים למקדש מגודלי שיער / קנ שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים / קנא שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה / קנב שלא להכנס שתויי יין במקדש וכן שלא יורה שתוי / קנג מצות בדיקת סימני בהמה וחיה / קנד שלא לאכול בהמה וחיה טמאה / קנה מצות בדיקת סימני דגים / קנו שלא לאכול דג טמא / קנז שלא לאכול עוף טמא / קנח מצות בדיקת סימני חגבים / קנט מצות טומאת שמונה שרצים / קס מצות ענין טומאת אוכלים / קסא מצות ענין טומאת נבילה / קסב שלא לאכול שרץ הארץ / קסג שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בזרעים ובפירות / קסד שלא לאכול משרץ המים / קסה שלא לאכול מן השרצים המתהווים מן העיפוש / **אשה כי תזריע** : קסו מצות ענין טומאת יולדת / קסז שלא יאכל טמא מן הקדשים / קסח מצות קרבן יולדת / קסט מצות ענין טומאת מצורע / קע שלא לגלח שיער הנתק / קעא הנהגת המצורע וכל מטמאי אדם בקריעה ופרימה / קעב מצות ענין נגעי בגדים / **זאת תהיה** : קעג מצות הטהרה מן הצרעת שתהיה במינים ידועים / קעד מצות תגלחת מצורע ביום השביעי / קעה מצות טבילה לטמאים / קעו מצות קרבן מצורע כשיתרפא מצרעתו / קעז מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע / קעח מצות ענין טומאת זב להיות טמא ומטמא / קעט מצות קרבן זב כשיתרפא מזובו / קפ מצות ענין טומאת שכבת זרע שהוא טמא ומטמא / קפא מצות ענין טומאת נדה שטמאה ומטמאה / קפב מצות ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה / קפג מצות קרבן זבה כשתתרפא מזובה / **אחרי מות** : קפד שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים / קפה מצות עבודת יום הכיפורים / קפו שלא לשחוט קדשים חוץ לעזרה / קפז מצות כסוי הדם / קפח שלא להתעדן באחת מכל העריות / קפט שלא לגלות ערות אב / קצ שלא לגלות ערות אם / קצא שלא לגלות ערות אשת אב ואע״פ שאינה אמו / קצב שלא לגלות ערות אחות בכל צד שהיא אחות / קצג שלא לגלות ערות בת הבן / קצד שלא לגלות ערות בת הבת / קצה שלא לגלות ערות

הבת / קצו שלא לגלות ערות אחות מן האב והיא בת אשת אביו / קצז שלא לגלות ערות אחות אב / קצח שלא לגלות ערות אחות אם / קצט שלא לבוא על אחי האב / ר שלא לבוא על אשת אחי האב / רא שלא לבוא על אשת הבן / רב שלא לבוא על אשת אח / רג שלא לבוא על אשה ובתה / רד שלא לגלות ערות אשה ובת בנה / רה שלא לגלות ערות אשה ובת בתה / רו שלא לבוא על שתי אחיות מחיים / רז שלא לבוא על אשה נדה / רח שלא ניתן מזרעינו למולך / רט שלא לבוא על הזכרים / רי שלא לשכב עם הבהמות / ריא שלא תשכבנה הנשים עם הבהמות / **<u>קדושים תהיו</u>** : ריב מצות יראת אב ואם / ריג שלא לפנות אחר עבודה זרה לא במחשבה ולא בדיבור ולא אפילו בהבטה / ריד שלא לעשות עבודה זרה לא לעצמו ולא לזולתו / רטו שלא לאכול נותר / רטז מצות פאה / ריז שלא לכלות הפאה בשדה / ריח מצות לקט / ריט שלא לקחת שבלים הנופלים בשעת הקציר / רכ מצות הנחת פאת הכרם / רכא שלא לכלות פאת הכרם / רכב מצות הנחת פרט הכרם / רכג שלא ללקוט פרט הכרם / רכד שלא לגנוב שום ממון / רכה שלא לכחש על ממון שיש לאחר בידינו / רכו שלא לישבע על כפירת ממון / רכז שלא נשבע לשקר / רכח שלא לעשוק / רכט שלא לגזול / רל שלא נאחר שכר שכיר / רלא שלא לקלל אחד מישראל בין איש בין אשה / רלב שלא להכשיל תם בדרך / רלג שלא לעוול המשפט / רלד שלא לכבד גדול בדין / רלה מצות שופט שישפוט בצדק / רלו שלא לרגל / רלז שלא לעמוד על דם רעים / רלח שלא לשנוא אחים / רלט מצות תוכחה לישראל שאינו נוהג כשורה / רמ שלא להלבין פני אדם מישראל / רמא שלא לנקום / רמב שלא לנטור / רמג מצות אהבת ישראל / רמד שלא להרביע בהמה עם מין שאינו מינו / רמה שלא לזרוע כלאי זרעים ולא נרכיב אילן בשום מקום בארץ / רמו שלא לאכול ערלה / רמז מצות נטע רבעי / רמח שלא לאכול ולשתות כדרך זולל וסובא / רמט שלא לנחש / רנ שלא לעונן / רנא שלא להקיף פאת הראש / רנב שלא להשחית פאת זקן / רנג שלא נכתוב בבשרנו כתובת קעקע / רנד מצות היראה מן המקדש / רנה שלא לעשות מעשה אוב / רנו שלא לעשות מעשה ידעוני / רנז מצות כיבוד חכמים / רנח שלא להונות במדות וכל המדות בכלל / רנט מצות צידוק המאזנים והמשקלים והמדות / רס שלא לקלל אב ואם / רסא מצוה שישרפו מי שיתחייב שריפה / רסב שלא ללכת בחוקות הגוים / **<u>אמור אל הכהנים</u>** : רסג שלא יטמא כהן הדיוט במת זולתי בקרובים המבוארים בכתוב / רסד מצות עניין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאבלו כל אחד מישראל על ששה מקרוביו הידועים / רסה שלא ישמש כהן טבול יום עד שיעריב שמשו / רסו שלא ישא כהן אשה זונה / רסז שלא ישא כהן אשה חללה / רסח שלא ישא כהן אשה גרושה / רסט מצות קידוש זרע אהרן / ער שלא יכנס כהן גדול באהל המת / רעא שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה במת / ערב מצות כהן גדול לישא נערה בתולה / רעג שלא ישא כהן גדול אלמנה / רעד שלא יבעול כהן גדול אלמנה ואפילו בלא קידושין / ערה שלא יעבוד כהן בעל מום בעבודת המקדש / ערו שלא יעבוד כהן בעל מום עובר / רעז שלא יכנס בעל מום בהיכל / רעח שלא יעבוד כהן טמא / רעט שלא יאכל כהן טמא תרומה / רפ שלא יאכל שום זר תרומה / רפא שלא יאכל תושב כהן ושכיר תרומה / רפב שלא יאכל ערל תרומה / רפג שלא תאכל חללה מן הקודש / רפד שלא לאכול טבל / רפה שלא נקדיש בעלי מומין להקריבם למזבח / רפו מצות הקרבן להיות תמים / רפז שלא ניתן מום בקדשים / רפח שלא נזרוק דם בעל מום על המזבח / רפט שלא נשחט בעלי מומין לשם קרבן / רצ שלא נקטיר אמורי בעלי מומין / רצא שלא לסרס אחד מכל המינין / רצב שלא להקריב קרבן בעל מום מיד הגוים / רצג מצות הקרבן שיהיה משמונה ימים ולמעלה / רצד שלא לשחוט בהמה ובנה ביום אחד / רצה שלא לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם / רצו מצות קידוש השם / רצז מצות שביתה ביום ראשון של פסח / רחצ שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של פסח / רצט מצות קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח / ש מצות שביתה בשביעי של פסח / שא שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח / שב מצות קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח / שג שלא לאכול מתבואה חדשה קודם כלות יום י״ו בניסן / דש שלא לאכול קלי מתבואה חדשה עד היום ההוא / שה שלא לאכול כרמל מתבואה חדשה עד הזמן הנזכר / שו מצות ספירת העומר / שז מצות קרבן מנחה חדשה מן החטים ביום עצרת / שח

מצות שביתת ממלאכה ביום עצרת / שט שלא לעשות מלאכה ביום חג שבועות / שי מצות שביתה ביום ראש השנה / שיא שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של תשרי / שיב מצות קרבן מוסף ביום ראש השנה / שיג מצות תענית ביום עשירי בתשרי / שיד מצות קרבן מוסף ביום עשירי בתשרי שהוא נקרא יום הכיפורים / שטו שלא לעשות מלאכה בעשרה בתשרי / שטז שלא לאכול ולשתות ביום הכיפורים / שיז מצות שביתת ממלאכה ביום הכיפורים / שיח מצות שביתה ממלאכה ביום ראשון של חג הסוכות / שיט שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של חג הסוכות / שכ מצות קרבן מוסף בכל יום משבעת ימי הסוכות / שכא מצות שביתה ממלאכה ביום השמיני של סוכות / שכב מצות קרבן מוסף ביום שמיני של סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת / שכג שלא לעשות מלאכה ביום שמיני עצרת / שכד מצות נטילת לולב / שכה מצות ישיבת סוכה / **<u>בהר סיני</u>**: שכו שלא נעבוד האדמה בשנה השביעית / שכז שלא נעשה עבודה גם באילנות / שכח שלא נקצור ספיחים בשנה השביעית / שכט שלא נאסוף פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן בכל שנה / של מצות ספירת שבע שבתות שנים / שלא מצות תקיעת שופר ביום הכיפורים של יובל / שלב מצות קידוש שנת היובל / שלג שלא נעבוד הארץ בשנת היובל / שלד שלא נקצור ספיחי תבואות של שנת היובל / שלה שלא לאסוף פירות האילנות בשנת היובל כדרך שאוספין אותן בשאר שנים / שלו מצות עשיית דין בין לוקח למוכר / שלז שלא להונות במקח וממכר / שלח שלא להונות אחד מישראל בדברים / שלט שלא נמכור שדה בארץ ישראל לצמיתות / שמ מצות השבת קרקע לבעליה ביובל / שמא מצות פדיון הנחלות שהן תוך העיר עד השלמת שנה / שמב שלא לשנות מגרשי ערי הלוים ושדותיהן / שמג שלא להלוות ברבית לישראל / דשמ שלא נעבוד בעבד עברי עבודת בזיון כמו עבודת כנעני / שמה שלא נמכור עבד עברי על אבן המקח / שמו שלא לעבוד בעבד עברי בעבודת פרך / שמז מצות עבודה בעבד כנעני לעולם / שמח שלא להניח לגוי לעבוד בעבד עברי הנמכר לו / שמט שלא נשתחוה על אבן משכית אפילו לשם / **<u>אם בחוקותי</u>**: שנ מצות מעריך אדם שיתן דמיו הקצובים בתורה / שנא שלא נמיר הקדשים / שנב מצות הממיר בהמת קרבן בבהמה אחרת שתהיינה שתיהן קודש / שנג מצות מעריך בהמה שיתן כפי שיעריכנה הכהן / שנד מצות מעריך בתים שיתן כערך שיעריכם הכהן ותוספת חומש / שנה מצות מעריך שדה שיתן כערך הקצוב בפרשה / שנו שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן / שנז מצות דין מחרים מנכסיו שהוא לכהנים / שנח שלא ימכר קרקע שהחרים אותה בעליו / שנט שלא יגאל שדה החרם / שס מצות מעשר בהמה טהורה בכל שנה / שסא שלא למכור מעשר בהמה אלא יאכל בירושלים / **<u>נשא</u>**: שסב מצות שילוח טמאים חוץ למחנה שכינה / שסג שלא יכנס טמא בבית המקדש / שסד מצות וידוי על החטא / שסה מצות סוטה שיביאה הבעל אל הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב / שסו שלא ליתן שמן בקרבן סוטה / שסז שלא להשים לבונה בקרבן סוטה / שסח שלא ישתה הנזיר יין או כל מיני שכר / שסט שלא יאכל הנזיר ענבים לחים / שע שלא יאכל הנזיר צמוקים / שעא שלא יאכל הנזיר זרע הענבים / שעב שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים / שעג שלא יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו / שעד מצות גידול שיער נזיר / שעה שלא יכנס הנזיר לאהל המת / שעו שלא יטמא הנזיר במת ובשאר טומאות / שעז מצות גילוח הנזיר והבאת קרבנותיו / שעח מצות ברכת כהנים בכל יום / שעט מצות משא הארון בכתף / **<u>בהעלותך</u>**: שפ מצות פסח שני בארבעה עשר באייר / שפא מצות פסח שני שיאכל על מצות ומרורים / שפב שלא להותיר כלום מבשר פסח שני למחרתו / שפג שלא לשבור עצם מעצמות פסח שני / שפד מצות תקיעת חצוצרות במקדש ובמלחמה / **<u>שלח לך</u>**: שפה מצות חלה / שפו מצות ציצית / שפז שלא לתור אחר מחשבת הלב וראיית העינים / **<u>ויקח קרח</u>**: שפח מצות שמירת המקדש / שפט שלא יתעסקו הכהנים בעבודת הלוים ולא הלוים בעבודת הכהנים / שצ שלא יעבוד זר במקדש / שצא שלא לבטל שמירת המקדש / שצב מצות פדיון בכור אדם / שצג שלא לפדות בכור בהמה טהורה / שצד מצות עבודת הלוי במקדש / שצה מצות מעשר ראשון / שצו מצות הלוים לתת מעשר מן המעשר / **<u>זאת חקת</u>**: שצז מצות פרה אדומה / שצח מצות טומאה של מת / שצט מצות מי נדה שמטמאין אדם טהור ומטהרין אדם טמא מטומאת מת בלבד / **<u>פנחס</u>**: ת מצות דיני נחלות / תא

מצות תמידין בכל יום / תב מצות קרבן מוסף של שבת / תג מצות קרבן מוסף בכל חודש וחודש / תד מצות קרבן מוסף ביום חג השבועות / תה מצות שופר בראש השנה / **ראשי המטות**: תו מצות דין הפרת נדרים / תז שלא נחל דברינו בנדרים / **אלה מסעי**: תח מצות ישראל לתת ערים ללוים לשבת בהן והן קולטות / תט שלא להרוג מחוייב קודם שיעמוד בדין / תי מצוה על בית דין להשליך מכה נפש בשגגה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שם / תיא שלא יורה העד בדין שהעיד בו בדיני נפשות / תיב שלא ליקח כופר להציל ממות הרוצח / תיג שלא נקח כופר ממחוייב גלות לפוטרו מן הגלות / **אלה הדברים**: תיד שלא למנות דיין אדם שאינו חכם בדיני תורה אע״פ שהוא חכם בחכמות אחרות / תטו שלא ייירא הדיין בדין מאדם רע / **ואתחנן**: תטז שלא להתאוות מה שביד אחינו בני ישראל / תיז מצות אחדות השם / תיח מצות אהבת השם / תיט מצות תלמוד תורה / תכ מצות קריית שמע ערבית ושחרית / תכא מצות תפילין של היד / תכב מצות תפילין של הראש / תכג מצות מזוזה / תכד שלא לנסות נביא אמת יותר מדאי / תכה מצות הריגת שבעה עממין / תכו שלא לחון על עובדי עבודה זרה / תכז שלא להתחתן בעובדי עבודה זרה / **והיה עקב:** תכח שלא ליהנות מציפוי עבודה זרה / תכט שלא להדביק שום דבר מעבודה זרה עם ממונינו וברשותינו ליהנות בו / תל מצות ברכת המזון / תלא מצות אהבת הגרים / תלב מצות יראת השם / תלג מצות תפילה / תלד מצות החברה והדביקה עם חכמי התורה / תלה מצוה על כל הצריך לישבע שישבע בשם ה׳ / **ראה אנכי**: תלו מצוה לאבד עבודה זרה ומשמשיה / תלז שלא למחות ספרי הקודש והשמות של הקב״ה הכתובים שם, וכן בתי עבודת הקודש / תלח מצוה להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל ראשון שפוגע בו / תלט שלא להעלות קדשים בחוץ / תמ מצוה להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה ולא בחוץ / תמא מצות פדיית קדשים שנפל בהן מום, ואחר כך מותרים באכילה / תמב שלא לאכול מעשר שני של דגן חוץ לירושלים / תמג שלא לאכול מעשר שני של תירוש חוץ לירושלים / תמד שלא לאכול מעשר שני של יצהר חוץ לירושלים / תמה שלא לאכול בכור תמים חוץ לירושלים / תמו שלא לאכול בשר חטאת ואשם חוץ לקלעים, ואפילו הכהנים / תמז שלא לאכול בשר העולה / תמח שלא לאכול בשר קדשים קלים קדם זריקת דמים / תמט שלא יאכלו כהנים ביכורים קודם הנחתם בעזרה / תנ שלא לעזוב את הלויים מלתת להם מתנותיהם ומלשמחם ברגלים / תנא מצות שחיטה / תנב שלא לאכול אבר מן החי / תנג מצוה להטפל בהבאת הקרבן מחוצה לארץ לבית הבחירה / תנד שלא להוסיף על מצוות התורה / תנה שלא לגרוע ממצוות התורה / תנו שלא לשמוע ממתנבא בשם עבודה זרה / תנז שלא לאהוב המסית / תנח שלא לעזוב השנאה מן המסית / תנט שלא להציל המסית / תס שלא ילמד המוסת זכות על המסית / תסא שלא ישתוק המוסת מללמד חובה על המסית / תסב שלא להסית אחד מישראל אחר עבודה זרה / תסג מצות חקירת העדים היטב / תסד מצות שריפת עיר הנדחת וכל אשר בה / תסה שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה / תסו שלא ליהנות בממון עיר הנדחת / תסז שלא להתגודד כמו עובדי עבודה זרה / תסח שלא לעשות קרחה על מת / תסט שלא לאכול פסולי המוקדשין / תע מצות בדיקת סימני העוף / תעא שלא לאכול חגב טמא, וכן כל שרץ העוף / תעב שלא לאכול בשר בהמה וחיה ועוף שמתו מאליהם / תעג מצות מעשר שני / תעד מצות מעשר עני, תחת מעשר שני בשנה שלישית / תעה שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה שביעית / תעו מצות לנגוש את הנכרי / תעז מצות השמטת כספים בשנה השביעית / תעח שלא לימנע מלהחיות העני ומליתן לו מה שהוא צריך / תעט מצות צדקה / תפ שלא נמנע מלהלוות לעני מפני השמיטה / תפא שלא לשלוח עבד עברי ריקם כשיצא חפשי / תפב מצות הענק עבד עברי / תפג שלא לעבוד בקדשים / תפד שלא לגזוז את הקדשים / תפה שלא לאכול חמץ אחר חצות / תפו שלא להותיר מבשר קרבן החגיגה שנקריב ביום י״ד בניסן עד יום השלישי / תפז שלא להקריב קרבן פסח בבמת יחיד / תפח מצוה לשמוח ברגלים / תפט מצוה להראות ברגלים בבית המקדש / תצ שלא לעלות לרגל בלא קרבן שיהיה עמנו שנקריב שם / **שופטים**: תצא מצות מינוי שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל / תצב שלא לטעת אילן במקדש / תצג שלא להקים מצבה / תצד שלא להקריב קרבן בעל

מום עובר / תצה מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמדו להן לישראל בכל זמן / תצו שלא להמרות על פי בית דין הגדול שיעמדו לישראל / תצז מצות מינוי מלך עלינו / תצח שלא למנות מלך על ישראל כי אם מבני ישראל / תצט שלא ירבה המלך סוסים / תק שלא לשכון בארץ מצרים לעולם / תקא שלא ירבה לו המלך נשים / תקב שלא ירבה לו המלך כסף וזהב לבד מה שצריך לו / תקג מצוה על המלך לכתוב ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל / תקד שלא יהיה לשבט לוי נחלה בארץ / תקה שלא יטול שבט לוי חלק בביזה בשעת כבוש הארץ / תקו מצות מתנות זרוע לחיים וקיבה לכהן / תקז מצות הפרשת תרומה גדולה / תקח מצות ראשית הגז שינתן לכהן / תקט מצוה להיות הכהנים עובדים במקדש משמרות משמרות, ובמועדים עובדים כאחד / תקי שלא לקסום / תקיא שלא לכשף / תקיב שלא לחבור חבר / תקיג שלא לשאול באוב / תקיד שלא לשאול בידעוני / תקטו שלא לדרוש אל המתים / תקטז מצוה לשמוע מכל נביא ונביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע במצוות התורה / תקיז שלא להתנבאות בשקר / תקיח שלא להתנבאות בשם עבודה זרה / תקיט שלא נמנע מהריגת נביא שקר ולא נגור ממנו / תקכ מצוה להכין שש ערי מקלט / תקכא שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות / תקכב שלא להשיג גבול / תקכג שלא לחתוך הדין על פי עד אחד / תקכד מצוה לעשות לעדים זוממים כמו שדימו לעשות / תקכה שלא לערוץ מפני האויב במלחמה / תקכו מצוה למשוח כהן למלחמה / תקכז מצוה לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב / תקכח שלא להחיות אחד מכל שבעה עממין / תקכט שלא להשחית אילני מאכל במצור, וכן כל השחתה בכלל הלאו / תקל מצות עריפת העגלה בנחל / תקלא שלא לעבוד ולזרוע בנחל איתן / **<u>כי תצא</u>**: תקלב מצות דין יפת תאר / תקלג שלא למכור אשת יפת תאר / תקלד שלא להעביד באשת יפת תאר אחר שבא עליה, כמו שפחה / תקלה מצות דין תליה למי שיתחייב לתלות / תקלו שלא ילין הצלוב על העץ, וכן המת בביתו אלא לכבודו / תקלז מצות קבורה לנהרג על פי בית דין, וכן לכל מת / תקלח מצות השבת אבדה / תקלט שלא להתעלם מן האבדה / תקמ שלא להניח בהמת חבירו רובצת תחת משאה / תקמא מצות הקמת משא לישראל / תקמב שלא תעדה אשה עדי איש / תקמג שלא יעדה האיש עדי אשה / תקמד שלא ליקח האם על הבנים / תקמה מצות שילוח הקן / תקמו מצות מעקה / תקמז שלא להניח מכשול / תקמח שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ ישראל, דאורייתא / תקמט שלא לאכול כלאי הכרם בארץ ישראל / תקנ שלא לעשות מלאכה בשני מיני בהמה / תקנא שלא ללבוש שעטנז / תקנב מצות קידושין באשה / תקנג מצוה שתשב אשת מוציא שם רע תחתיו לעולם / תקנד שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו / תקנה מצוה על בית דין לסקול באבנים מי שיתחייב סקילה / תקנו שלא לענוש האנוס / תקנז מצוה על האונס שישא אנוסתו לאשה / תקנח שלא יגרש האונס את אנוסתו / תקנט שלא יקח סריס בת ישראל / תקס שלא יקח ממזר בת ישראל / תקסא שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל / תקסב שלא לקרוא שלום לעמון ומואב / תקסג שלא להרחיק זרע עשו מהתחתן עם זרע ישראל אחר שיתגיירו אלא עד ג' דורות / תקסד שלא להרחיק מצרי כמו כן אלא עד דור שלישי, ולא שלישי בכלל / תקסה שלא יכנס טמא למחנה לוייה / תקסו מצוה להתקין יד במחנה / תקסז מצוה להתקין יתד במחנה / תקסח שלא להחזיר עבד שברח מאדוניו מחוצה לארץ לארץ ישראל / תקסט שלא להונות עבד זה הבורח מאדוניו, מחוצה לארץ לארץ ישראל / תקע שלא תהיה קדשה מבנות ישראל / תקעא שלא להקריב אתנן זונה ומחיר כלב / תקעב שלא ללוות ברבית מישראל / תקעג מצות הלואה לנכרי ברבית אם יצטרך ללוות, מה שאינו כן בישראל / תקעד שלא לאחר הנדרים והנדבות / תקעה מצות קיום מוצא שפתים / תקעו מצוה עלינו להניח השכיר לאכול בזמן שכירותו מדברים ידועים / תקעז שלא יניף השכיר חרמש על קמת חבירו / תקעח שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה / תקעט מצוה על הרוצה לגרש את אשתו שיגרשנה בשטר / תקפ שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת / תקפא שלא להוציא חתן מביתו כל שנה ראשונה / תקפב מצוה שישמח חתן עם אשתו שנה ראשונה / תקפג שלא לחבול כלים שעושין בהם אוכל נפש / תקפד שלא לתלוש סימני צרעת / תקפה שלא למשכן בעל חוב בזרוע / תקפו שלא למנוע עבוט מבעליו בעת שצריך לו / תקפז מצות השבת משכון

לבעליו בעת שהוא צריך לו / תקפח מצות נתינת שכר שכיר ביומו / תקפט שלא יעיד קרוב / תקצ שלא להטות משפט גר או יתום / תקצא שלא למשכן אלמנה / תקצב מצוה להניח עומרי השכחה / תקצג שלא ליקח עומר השכחה מתבואה או מאילנות / תקצד מצות מלקות לרשעים / תקצה שלא להוסיף במלקות המחויב מלקות, ובכללה שלא נכה ישראל / תקצו שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה / תקצז שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מן היבם / תקצח מצות יבום / תקצט מצות חליצה / תר מצוה להציל הנרדף / תרא שלא לחוס על הרודף / תרב שלא נשהה מאזנים ומשקלים חסרים עמנו, ואף על פי שלא נשא ונתן בהן / תרג מצוה לזכור מה שעשה עמלק לישראל בצאתם ממצרים / תרד מצוה להכרית זרעו של עמלק / תרה שלא נשכח מעשה עמלק שעשה עם אבותינו בצאתם ממצרים / **<u>והיה כי תבוא</u>**: תרו מצות קריאה על הבכורים / תרז מצות וידוי מעשר / תרח שלא לאכול מעשר שני באנינות / תרט שלא לאכול מעשר שני בטומאה / תרי שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאינם מאכילה ושתיה / תריא מצות להדמות בדרכי השם הטובים והישרים / **<u>אתם נצבים – וילך:</u>** תריב מצות הקהל במוצאי שביעית / תריג מצוה לכתוב כל אחד מישראל ספר תורה לעצמו, שנאמר: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל וגו'.

שבע מצוות דרבנן;

הן שבע מצוות עשה שנקבעו על ידי חז"ל. מניין זה הוזכר לראשונה בספר "כתר תורה" לרבי דוד ויטאל ולאחר מכן בספר התניא. המשותף בין המצוות הנמנות עם השבע הוא בכך שהן מצוות עשה מחודשות, ואינן הרחבה של מצווה קיימת (לדוגמה: מצוות מרור בזמן הזה; יום טוב שני של גלויות).

המצוות;

א. ברכות: מצווה לברך על הנאות העולם הזה, על מצוות, ועל אירועים שונים בחיי האדם.

ב. נטילת ידיים: מצווה ליטול ידיים לפני אכילת פת, בעזרת כלי תקני ומים נקיים.

ג. עירובין: איסור לטלטל בשבת בחצר משותפת כי אם על ידי עירוב חצרות, ואיסור לצאת מהעיר יותר מאלפיים אמה בשבת כי אם על ידי עירובי תחומין. איסור לבשל ביום טוב עבור שבת אלא באמצעות עירוב תבשילין.

ד. הלל: הוספת מזמורי הודאה מספר תהלים לתפילת שחרית בשלוש הרגלים ובחנוכה.

ה. נר שבת ויום טוב: מצווה על כל בית שידלוק בו נר בליל שבת ויום טוב.

ו. מגילה: קריאת מגילת אסתר בחג הפורים במגילה כשרה שנכתבה בדיו על קלף - בלילה וביום.

ז. חנוכה: הדלקת נרות במשך שמונת ימי חג החנוכה, מכ"ה בכסלו.